

Publicació setmanal

Administració: Anselm Clavé, 30

Preu: 25 cèntims

La carretera de Vilassar de Dalt a La Roca

No fa pas gaire temps que des d'aquestes planes assabentàvem al poble que dintre de pocs dies es construiria la carretera que anirà des d'Orrius a Vilanova de La Roca, passant pel barri del «Xaragall», que treurà de la incomunicació aquella Vall.

Avui ens posem novament en contacte amb el poble per a assabentar-lo d'altra nova, que per cert és altra millora de gran transcendència per a la vitalitat del nostre terme municipal; es tracta de la construcció d'una carretera que partirà des de Vilassar de Dalt, Orrius i La Roca.

Aquesta carretera serà, com deixem dit, de gran utilitat, tant pels que viu per aquelles Valls, com pels que transiteu per la Maresma, ja que posarà en comunicació la Maresma amb el Vallès, demés de fer que el nostre poble sigui més conegut, ço que equival a dir fer-lo més gran i valorar més les seves produccions agrícoles, puix com més mitjans de comunicació, més fàcil de transportar-ho als punts de venda o sigui als mercats.

L'Ajuntament, que sempre ha demostrat fins ara, que té tot l'interès en tot allò que ho mereix, es preocupà en el seu dia de vetllar els interessos dels veïns de La Roca, alhora que amb l'interès de fer més gran el nostre poble, ja que les carreteres són l'artèria principal per a l'engrandiment dels pobles.

Les dues carreteres de que us faig esment les veureu grafiades en el «Pla general de carreteres» que amb tant d'encert ha confeccionat l'Honorable Conseller d'Obres Públiques senyor Vallès i Pujals, que tant i tant d'interès té per a la seva prompta realització.

En els Butlletins Oficials de la Generalitat, que per cert m'han vingut aquests dies a mans, he pogut comprovar que cada dia surten anunciades 10 i 12 subhastes; vull dir amb això que esteu d'enhonorable, ja que dintre de molts pocs dies tindreu la carretera que tant us manca i que tantes vegades s'ha parlat d'ella.

Repasseu una mica l'obra de govern de l'Ajuntament d'aquest poble i tot seguit veureu que ha estat sempre l'iniciador de les millores, de les quals s'ha preocupat amb remarcable afany.

I ara, per finalitzar, deixeu que us parli dels partits que ho volen destruir tot: riquesa, religió, família. Es evident que no pensin en construir coses, puix el seu lema és la destrucció. Cal que aquests exemples pràctics els recordeu el dia 16 del pròxim mes.

V. T.

L'aliança d'esquerres

A mesura que avancen les lligamanyes electorals, sembla que un pànic enorme s'apodera d'aquest sector de gent, que si bé tota la vida que voten, conseqüents, al partit que creuen més conservador, viuen completament allunyats de tota aquesta ditxosa farsa que se'n diu política.

El motiu de llur esverament és només l'anunci llançat a so de timbals i platets, d'aquesta *formidable i garrafal* aliança d'esquerres.

Davant d'aquesta por infundada i d'aquesta temença per una victòria esquerrana, nosaltres preguntem: però és que per ventura aquesta «fenomenal» aliança d'esquerres no ha existit sempre i cada vegada que s'han fet eleccions arreu d'Espanya i particularment a casa nostra?

Es que tots aquests que es diuen comunistes i anarquistes, que empastifien les parets amb les paraules NO BOTAR n'ha quedat mai, en ésser l'hora, ni un sol que no hagi votat l'Esquerra?

La resposta no pot pas ésser més categòrica: les esquerres l'han tinguda i mantinguda sempre l'aliança; no perquè tinguin un mateix pensar, un mateix criteri ni un mateix ideal, sinó perquè obren impulsats per aquest instint subversiu de «si jo no sóc res, que ningú sigui més», salvant sempre clares i honroses excepcions.

Passeu només la mirada pel nostre poble i no em mostrareu ni un sol ciutadà d'idees esquerranes que jamai s'hagi abstenut de votar, encara que el seu candidat hagi estat el seu pitjor enemic. Són realitats, aquestes, que no fallen.

L'aliança d'esquerres, doncs, no ha d'esperverar a ningú; podem estar seguríssims de que no sols no obtindran ni un vot més que en les eleccions del trenta tres, sinó que bon xic se'n mancarà per a assolir aquella xifra. Hi ha ja molts burgesos desenganyats!

En canvi, la gent d'ordre, tot aquest estol que no vol ni creu en la revolució, és aquesta la primera vegada que per por, per conveniència, per patriotisme o pel que sigui, es presenten junts com un sol home a la lluita electoral, disposats a guanyar per la força de la raó i no per